

Tu nici nu știi...

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Tu nici nu știi ce greu mi-e fără tine,
Că ochii mei te caută prin vis,
Număr în gând secunde și mă ține
Dorul nebun aprins... tot mai aprins.

Simt luna plină cum ne învelește,
Un singur trup scaldat de raza ei,
Îmbrățișați, în noi iubirea crește,
Ne-a transformat din muritori în zei.

Tu nici nu știi că port încă pe buze
Sărutul tău cu litere de foc
Și strâng în brațe trupul unei muze,
Că vinerea e ziua cu noroc.

- Tu nici nu știi cât de adânc forează
Absența ta în trupul meu plâpând,
Cum gândul pretutindeni te urmează
Și sufletul te caută flămând...

Umbra fluidă ce-ți sărută pasul
Și se confund-adeșori cu tine,
Atunci când bei agheasmă, eu sunt vasul
Cu binecuvântări și-ți aparține

Ființa mea cu toate ale mele,
Ți-am scris de-atâtea ori în poezii,
În fiecare noapte-ți jur sub stele
Că te iubesc. Cât de intens, nu știi.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

Din volumul Din paradisul aproape pierdut -
Editura PIM Iași - 2015